

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o **náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 13 C 124/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2015 sp. zn. 14 Co 616/2014 a proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2015 sp. zn. 14 Co 617/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2015 sp. zn. 14 Co 616/2014 **o d m i e t a** .

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2015 sp. zn. 14 Co 617/2014 **o d m i e t a** .

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Rimavská Sobota rozsudkom zo 4. februára 2014 č. k. 13 C 124/2012- 38 žalobu žalobkyne, ktorou sa voči žalovanej domáhala náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Okresný súd Rimavská Sobota uznesením z 5. februára 2014 č. k. 13 C 124/2012-45 uložil žalobkyni povinnosť, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia, zaplatila súdny poplatok vo výške 66 € za námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici uzneseniami z 31. marca 2015

sp. zn. 14 Co 616/2014 a sp. zn. 14 Co 617/2014 odvolania žalobkyne odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Vychádzal z toho, že napadnuté uznesenie a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa boli právnomu zástupcovi žalobkyne doručené 10. februára 2014, nasledujúcim dňom začala žalobkyni plynúť odvolacia lehota, ktorej posledným dňom bol 25. február 2014 (utorok). Odvolania boli, ale podané po uplynutí tejto lehoty – osobne v podateľni prvostupňového súdu 26. februára 2014.

Proti týmto uzneseniam krajského súdu podala dovolania žalobkyňa. Navrhla, aby dovolací napadnuté uznesenia zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), a to z dôvodu, že odvolanie podala včas. Odvolania neboli podané na prvostupňovom súde osobne do podateľne ako uviedol vo svojich rozhodnutiach odvolací súd, ale žalobkyňa odvolania odovzdala na prepravu doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o., IČO: 35 825 456, so sídlom v Bratislave, Cikkerova 2, ktorej predmetom podnikania je „poskytovanie poštových služieb“, rovnako ako Slovenskej pošty, a.s. Tejto spoločnosti odovzdala odvolania dňa 25. februára 2014, teda v čase, keď ešte márne neuplynula lehota na podanie odvolania (§ 57 ods. 3 O.s.p.). Označená doručovateľská spoločnosť mala povinnosť podania doručiť adresátovi, preto lehota bola zachovaná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolania podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tieto opravné prostriedky smerujú proti rozhodnutiam, proti ktorým ich zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci smerujú dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolateľkou napadnuté uznesenia ale nevykazujú znaky niektorého z nich, preto jej dovolania podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie sú.

Prípustnosť podaných dovolaní by v preskúmvanej veci prichádzali do úvahy, len ak v konaniach došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a ich

existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolaní preto z týchto ustanovení nevyplýva.

S prihliadnutím na obsah dovolaní žalobkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne skúmal, či postupom a rozhodnutím súdov nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). O prípad odňatia možnosti pred súdom konať ide tiež vtedy, ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené (R 23/1994).

V preskúvanom prípade napadla žalobkyňa prvostupňové rozhodnutia odvolaním, ktoré boli v zmysle podacích pečiatok Okresného súdu Rimavská Sobota (vid' č. I. 49 a č. I. 58 spisu) podané osobne v podateľni tohto súdu 26. februára 2014. V dovolacom konaní ale žalobkyňa tvrdí, že odvolania podala 25. februára 2014, a to prostredníctvom obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, s.r.o., predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb. K dovolaniam pripojila žalobkyňa aj fotokópie listín, ktoré údajne preukazujú včasnosť ňou podaných odvolaní.

Súd prvého stupňa vyzval žalobkyňu, aby oznámila a súčasne predložila dôkaz, kedy odvolania voči uzneseniam o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti a odvolania voči rozsudkom o zamietnutí žaloby odovzdala na poštovú prepravu.

Na základe výzvy súdu prvého stupňa žalobkyňa predložila listiny v úmysle preukázať pravdivosť svojich tvrdení o včasnom doručení odvolaní a to dokument „detaily zásielky k prepravnému listu č. 1551670676“ a dokumenty označené ako „Podanie odvolaní voči uzneseniam na úhradu súdneho poplatku za vznesenú námietku zaujatosti“ datovaný dňa 25. februára 2014, ktorý podľa textu v prílohe označuje konania, voči ktorým boli odvolania podané, spolu s tabuľkou s číslami 14 konaní vedených na Okresnom súde Rimavská Sobota, v ktorých mali byť odvolania podané a „Podanie odvolaní voči rozsudkom o zamietnutí žaloby“ datovaný dňa 25. februára 2014, ktorý podľa textu v prílohe označuje konania voči ktorým boli odvolania podané, spolu s tabuľkou s číslami 17 konaní vedených na Okresnom súde Rimavská Sobota, v ktorých mali byť odvolania podané.

Po preskúmaní obsahu týchto dokladov dovolací súd dospel k záveru, že tieto dokumenty však neobsahujú žiaden relevantný dôkaz, že odvolania v prejednávanej veci boli súčasťou zásielky, ktorá bola odovzdaná na prepravu 25. februára 2014. Doklady predložené žalobkyňou nepreukazujú súvislosť medzi sprievodným listom pre kuriéra a dokumentami

s prílohou označujúcou spisové značky konaní, v ktorých mali byť odvolania podané, vo vzťahu k obsahu zásielky č. 1551670676, a súčasne neobsahujú ani žiadne potvrdenie o ich prijatí doručovateľom dňa 25. februára 2014, ale sú opatrené výlučne iba pečiatkou okresného súdu osvedčujúcou deň ich doručenia súdu 26. februára 2014.

Na základe vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že postup odvolacieho súdu nemal v preskúmvanej veci za následok odňatie možnosti žalobkyne pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). K tomuto záveru dospel dovolací súd z nasledovných dôvodov:

Za orgán, ktorý má povinnosť doručiť podanie v zmysle § 57 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku sa považujú aj subjekty registrované, prípadne licencované podľa zákona č. 324/2011 Z.z. (viď R 144/2014).

Bez ohľadu na to, ktorému orgánu povinnému doručiť podanie (§ 57 ods. 3 O.s.p.) odovzdal účastník svoje odvolanie, aby bolo doručené súdu, musí účastník spôsobom dostatočne hodnoverným preukázať, že k tomuto odovzdaniu skutočne došlo. Pokiaľ odtlačok podacej pečiatky nasvedčuje tomu, že odvolanie bolo podané osobne v podateľni súdu, avšak účastník tvrdí, že ho na doručenie súdu odovzdal subjektu registrovanému alebo licencovanému podľa zákona č. 324/2011 Z.z., súd účastníka vyzve, aby svoje tvrdenie preukázal. Ak účastník na túto výzvu nereaguje, súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu (viď R 145/2014).

V situácii, v ktorej existovali rozpory medzi obsahom spisu a dovolacími tvrdeniami žalobkyne, vytvoril súd procesnú možnosť, aby žalobkyňa náležite preukázala svoje tvrdenia. Žalobkyňa ale v danom prípade zvolila taký spôsob doručenia odvolania, pri ktorom nevie preukázať konkrétny deň, v ktorom podala odvolanie. Pritom bolo na nej, aby – v súlade so zásadou, že právo patrí bdelym, pozorným, ostražitým, bedlivým („vigilantibus iura scripta sunt“) predvídala aj možnosť, že bude potrebné preukázať doručenie zásielky v konkrétny deň, resp. počítala aj s rizikom, že pri ňou zvolenom spôsobe nevie súdu hodnoverne a preukázateľne doložiť, či vôbec a kedy podala odvolanie, ktoré odvolací súd odmietol ako oneskorene podané.

Dovolací súd, stotožňujúc sa so závermi vyjadrenými v rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 28/2014 uzatvára, že súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu nielen vtedy, keď dovolateľ vôbec nereaguje na výzvu súdu

smerujúcu k odstráneniu rozporov pri doručovaní, ale tiež vtedy, ak dovolateľ nepreukáže svoje dovolacie tvrdenia (v preskúmvanej veci podanie odvolania v rámci odvolacej lehoty).

Vyššie uvedené opodstatňuje záver, že dovolateľka nepreukázala podanie svojich odvolaní 25. februára 2014 a že postup odvolacieho súdu nemal za následok odňatie možnosti žalobkyne pred súdom konať.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej žalobkyňou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť podaných dovolaní nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolania žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd nepriznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. januára 2016

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová